

Z d ô v o d o v:

Náhradný súkromný žalobca napáda rozsudok vrchného súdu zmätočnou sťažnosťou z dôvodov zmätočnosti podľa § 384, čís. 9 a podľa § 385, čís. 1 a), c) tr. p.

Najvyšší súd skúmajúc vec sa presvedčil, že súdy nižších stolíc správne v rozsudkoch vyslovily, že čin tvoriaci predmet obžaloby je premlčaný, a následkom toho že trestné pokračovanie pre tento čin proti obžalovanému je vylúčené v smysle 2. odst. § 106 tr. z., lebo odo dňa, kedy sa stal úraz poškodeného, t. j. od 21. októbra 1933, uplynula doba dlhšia ako tri roky bez toho, že by bolo učinené dajaké súdne opatrenie smerujúce proti obžalovanému pre tento čin, ktorým opatrením by bolo premlčanie pretrhnuté v smysle 2. odst. § 108 t. z.

Poškodený teprv podaním došlým dňa 21. novembra 1936 ku krajskému súdu učinil na obžalovaného A. ako na pachateľa činu trestné oznámenie pre prečin podľa § 310 tr. z., následkom ktorého oznámenia bolo krajským súdom proti obžalovanému nariadené vyšetrovanie usnesením zo dňa 2. januára 1937, čo bolo aj prvé súdne opatrenie, ktoré bolo učinené proti obžalovanému.

Zmätočná sťažnosť napádajúca sprostujúci rozsudok, vyneseny z toho dôvodu na základe § 326, čís. 3 tr. p., výtkou zmätku podľa čís. 1 c) § 385 tr. p. je preto bezzákladná.

Námietka sťažovateľova, že premlčanie bolo pretrhnuté zavedením trestného pokračovania proti neznámemu pachateľovi, inak bližšie neodôvodnená, nemá v zákone žiadnej opory.

Zmätočná sťažnosť bola preto v tejto časti podľa 1. odst. § 36 por. nov. zamietnutá. — — — —

Čís. 6199.

Rozhoduje-li soud podle § 1, odst. 1 zákona o podm. ods., může přihlídnouti i k dřívějším odsouzením obžalovaného bez ohledu na to, jaká doba uplynula od vykonání trestu.

(Rozh. ze dne 13. května 1938, Zm IV 231/38.)

Nejvyšší soud, přezkoumav trestní věc proti A. a spol. pro zločin násilí proti orgánu vrchnosti a přečin těžkého poškození těla, zamítl zmáteční stížnosti obžalovaných A. a B.

Z d ů v o d ů:

Proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení první stolice, nepovolující podmíněný odklad výkonu trestu, podali obžalovaní A. a B. zmáteční stížnost z důvodu zmátečnosti podle § 385, č. 2 tr. ř.

Zmateční stížnosti jsou bezzákladné.

Odvolací soud nevyslovil, že podmíněné odsouzení je vyloučeno podle § 2 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n., a proto námitka zmateční stížnosti u obžalovaného A., že nelze vzít v úvahu předcházející odsouzení pro přečin, když uplynula doba pěti roků od výkonu trestu, je bezpředmětná. Rozhodoval-li soud podle § 1, odst. 1 cit. zák., totiž zda jsou tu dány podstatné důvody pro naději, že by obžalovaný i bez výkonu trestu vedl pořádný život, mohl v takovém případě přihlídnouti i k dřívějším odsouzením bez ohledu na to, jaká doba uplynula od vykonání trestu.

Čís. 6200.

K otázce maření exekuce na služné.

Podstatné znaky služebního poměru a jeho odlišení od poměru provisiního.

Exekuce na dosud nesplatné částky provise je vyloučena.

(Rozh. ze dne 16. května 1938, Zm I 265/38.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečným stížnostem obžalovaných A. a JUDr. B. do rozsudku krajského soudu, jímž byli oba obžalovaní uznáni vinnými přečinem podle § 1 zák. č. 78/1883 ř. z., zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a vrátil věc soudu první stolice, aby o ní znovu jednal a rozhodl.

Důvody:

Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku byl obžalovaný A. zaměstnán v advokátní kanceláři obžalovaného Dr. B. jako solicitor; jeho plat záležel v procentuálních podílech z honorářů došlých od klientů jím získaných; v době od 1. června 1935 do 30. dubna 1936 bylo obžalovanému A. vyplaceno z tohoto důvodu průměrně 1.200 Kč měsíčně. Usnesením ze dne 21. února 1935 povolil okresní soud v M. pro výživné nezl. P. exekuci na plat obžalovaného A., kteréžto usnesení bylo doručeno dne 25. února 1935 obžalovanému Dr. B. Po vzájemné úradě oznámil Dr. B. dopisy ze dne 9. března 1935, 19. března 1935 a 22. března 1935 poručenskému soudu, že obžalovaný A. dostává od něho měsíční plat 500 Kč a že plat z a m ě s í c ú n o r 1935 je již vyčerpán zálohami. Když byla dne 28. května 1936 pro tutéž pohledávku opět povolena exekuce na plat obžalovaného A., oznámili oba obžalovaní podáním ze dne 23. června 1936, že plat A. činí od 1. června 1935 měsíčně 250 Kč.

V tvrzení obžalovaných, že plat byl vyčerpán zálohami (patrně za únor 1935), spatřuje nalézací soud náplň zákonného znaku »vymýšlení dluhů«, a v dalším jejich tvrzení, že plat byl snížen na 250 Kč měsíčně,